

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 245/2017
05.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Зорана Ђикановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу ЗСпк бр.88/16 од 09.09.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.182/16 од 05.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 05. априла 2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Ђикановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу ЗСпк бр.88/16 од 09.09.2016. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.182/16 од 05.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу ЗСпк бр.88/16 од 09.09.2016. године, прихватањем споразума о признању кривичног дела Кт бр.401/2016 – Ск бр.92/2016 од 09.09.2016. године, који је закључен између заменика ОЈТ из Пријеполја Марице Ђуровић Колцић и окривљеног АА, уз суделовање браниоца окривљеног – адвоката Зорана Ђикановића, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, одређено је да се оштећени ради остваривања имовинско правног захтева упућује на парницу, а окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 бр.182/16 од 05.12.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Ђикановића, а пресуда Основног суда у Пријепољу ЗСпк бр.88/16 од 09.09.2016. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Зоран Ђикановић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не конкретизујући у чему се ова повреда састоји, а у образложењу захтева наводи да из чињеничног описа оптужног акта и побијане правноснажне пресуде произилази да радње окривљеног не садрже обележја кривичног дела, што би представљало повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, односно његовом браниоцу, међутим у образложењу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, истицањем да окривљени није изазвао инцидент у угоститељском објекту „...“ већ је био испровоциран увредом и претњама које му је упутио оштећени, нити је предузео било какву радњу у циљу ремећења јавног

реда и мира и угрожавања спокојства грађана. Надаље, захтевом се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да другостепени суд у образложењу није изричито навео да се ради о кривичном делу из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, а на који начин је према ставу браниоца учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног.

Дакле, из изнетих навода јасно произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, те да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић